

Uwagi Towarzystwa Obrotu Energiją do projektu *Kodeksu Dobrych Praktyk sprzedawców energii elektrycznej i gazu oraz operatorów systemów dystrybucyjnych (OSD)* oraz wzorów ujednoczonych umów zawieranych pomiędzy sprzedawcami, OSD a odbiorcami energii

(wersje projektów opublikowane na stronach internetowych URE 25 czerwca 2009 r.)

WSTĘP

1. Niniejszy materiał zawiera uwagi, komentarze i wątpliwości oraz propozycje zmian i uzupełnień do *Kodeksu Dobrych Praktyk sprzedawców energii elektrycznej i gazu oraz operatorów systemów dystrybucyjnych (OSD)*, zwanego dalej Kodeksem oraz wzorów ujednoczonych umów zawieranych pomiędzy sprzedawcami, OSD a odbiorcami energii (wersje projektów opublikowane na stronach internetowych URE w dniu 25 czerwca 2009 r.) oraz jest odpowiedzią Towarzystwa Obrotu Energiją (TOE) na zaproszenie do zgłaszania uwag do ww. dokumentów.

2. Materiał uwzględnia nadesłane do dnia 17 lipca 2009 r. przez członków TOE uwagi do projektów dokumentów, a także przeprowadzone w TOE dyskusje wewnętrzne. Nie wyklucza to jednak zgłaszania indywidualnych uwag przez poszczególnych członków TOE.

UWAGI OGÓLNE

3. Przede wszystkim wyrażamy zadowolenie, że Prezes URE podjął się próby wypracowania Kodeksu oraz wzorców – standardów ujednoczonych umów zawieranych pomiędzy sprzedawcami, OSD a odbiorcami końcowymi energii elektrycznej. Pozytywnie przyjmujemy także już na tym etapie prac rozpoczęcie konsultacji w zakresie przedmiotowych dokumentów.

4. Niestety jednak zaproponowane projekty dokumentów nie stanowią jednolitej, spójnej propozycji dotyczącej tak istotnej dla uczestników rynku problematyki. Co więcej w wielu aspektach zaproponowane rozwiązania nie tylko nie są spójne, ale wręcz wątpliwe z punktu widzenia zarówno przyjętych standardów w handlu energiją elektryczną, nie regulują w sposób jednoznaczny relacji pomiędzy sprzedawcami, OSD a odbiorcami energii, czasami wręcz są sprzeczne z prawem i mogą wprowadzić (w przypadku ich wejścia w życie) liczne problemy interpretacyjne i spory.

5. Naszym zdaniem zarówno liczba, jak i charakter naszych uwag (oraz zakładamy, że także innych uczestników rynku energii elektrycznej) świadczą jednoznacznie, że zaproponowane dokumenty w tej formie nie powinny zostać przez Prezesa URE przyjęte oraz powinny w trybie pilnym podlegać zmianom i modyfikacjom (patrz też propozycja zawarta w kolejnym

punkcie i podsumowaniu). Zdecydowanie także proponujemy ich szeroką, ale jednocześnie pilną dyskusję z wszystkimi uczestnikami rynku energii elektrycznej.

6. W związku z powyższym wnioskujemy o powołanie przy Prezesie URE zespołu roboczego, z udziałem przedstawicieli odbiorców, operatorów i sprzedawców, który (d)opracowałby w trybie pilnym wszystkie zaproponowane dokumenty, tak aby było one przydatne w ramach praktycznej działalności na rynku energii elektrycznej w Polsce.

Kodeks

7. Zapisy Kodeksu mają charakter bardzo ogólny, a zawarte w nim wskazanie „dobrych praktyk” polega głównie na zapisaniu, iż należy przestrzegać obowiązujących przepisów prawa bądź na powtórzeniu w tekście Kodeksu istniejących już regulacji prawnych. Dokument taki, jeżeli miałby faktycznie spełniać swoją rolę powinien zawierać zbiór rekomendowanych przez Prezesa URE zasad postępowania w konkretnych sytuacjach, w których sposób postępowania nie został uregulowany w obowiązujących przepisach, bądź został uregulowany w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości interpretacyjne. Rekomendowane w Kodeksie „dobre praktyki” mogłyby być oparte na analizie sporów powstałych pomiędzy Odbiorcami a Przedsiębiorstwami Energetycznymi, analizie skarg Odbiorców, itd.

8. Zwracamy też uwagę na użycie w Kodeksie wielu zwrotów niedookreślonych, budzących wątpliwości interpretacyjne. Powyższe powoduje, iż zasady postępowania zebrane w Kodeksie, w obecnym brzmieniu nie będą, naszym zdaniem, pomocne ani Odbiorcom ani Przedsiębiorstwom Energetycznym, poszukującym wskazówek na temat „dobrych praktyk” we wzajemnych relacjach.

9. Konieczność rozdzielenia umów (sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucyjnych) jest naszym zdaniem najważniejszym (obok zatwierdzenia taryf dla energii elektrycznej w grupie gospodarstw domowych) powodem małej ilości zmian sprzedawcy oraz braku szerszego rozwoju zasady TPA w Polsce. Uważamy, że powszechne wdrożenie umów kompleksowych powinno być jednym z najważniejszych celów Kodeksu.

10. Zaproponowane w Kodeksie liczne zapisy nie są jednolite z propozycjami/projektami umów, co więcej niektóre zapisy są ze sobą sprzeczne (patrz uwagi szczegółowe). Proponuje się skorelowanie wszystkie zaproponowanych dokumentów pod kątem ich spójności.

11. Dalszy kierunek prac nad dokumentem, winna wyznaczać słownikowa definicja słowa „kodeks”, zgodnie z którą jest to: „zbiór zasad postępowania”, z kolei „zasady” to „ustalony na mocy jakiegoś przepisu lub zwyczaju sposób postępowania w danych okolicznościach”, a także rola jaką w praktyce miałby spełniać ten dokument dla Odbiorców oraz Przedsiębiorstw Energetycznych.

12. W naszej opinii słusznym kierunkiem prac nad wzorami umów dla odbiorców w gospodarstwach domowych, byłoby nadanie im formy wzorców umowy w rozumieniu art. 384 i nast. Kodeksu cywilnego (kc).

Umowy (sprzedaży energii elektrycznej oraz kompleksowa)

13. Ze strony TOE proponujemy, aby uregulowaniu administracyjnemu podlegał zakres umów kształtowanych przez sprzedawcę (lub jedynie sprzedawcę z urzędu) dla odbiorców w gospodarstwach domowych, którzy nie skorzystali z prawa wyboru sprzedawcy. W stosunku do pozostałych odbiorców, naszym zdaniem Prezes URE nie powinien ograniczać prawa swobodnego kształtowania umów.

14. W naszej opinii, tak jak wspomniano powyżej, słusznym kierunkiem prac nad wzorami umów dla odbiorców w gospodarstwach domowych, byłoby nadanie im formy wzorców umowy w rozumieniu art. 384 i nast. kc.

15. Konstrukcja wszystkich umów, w tym opiniowanych szczegółowo: umowy sprzedaży energii elektrycznej oraz kompleksowej, budzi niestety nasze duże zastrzeżenia. Umowy są wg nas nieprzejrzyste. Umowy (sprzedaży w szczególności) powinny składać się z części ogólnej zawierającej istotne elementy sprzedaży energii (moc, miejsce dostarczania, itp.) oraz regulaminu zawierającego pozostałe postanowienia umowne. Ze względu na ilość odbiorców oraz konieczność ich powiadamiania o każdej zmianie (z wyjątkami zastrzeżonymi w umowie), umowy winny mieć charakter wzorców umownych, z zachowaniem trybu ich zmiany. Zastrzeżenie zmian umownych tylko w trybie aneksu, praktycznie uniemożliwia Sprzedawcy wywiązanie się z ww. zobowiązań. Za powyższym stanowiskiem przemawia art. 78 kc w zakresie zachowania formy pisemnej, jak również art. 5 ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne.

16. W ustawie – Prawo energetyczne i rozporządzeniach wykonawczych dokonana zastała wyraźna konkretyzacja podmiotu uprawnionego do świadczenia usługi dystrybucji i wykonywania określonych obowiązków – bez możliwości cedowania. Wziąwszy pod uwagę, że z § 13 ust. 1 tzw. rozporządzenia systemowego jednoznacznie wynika, że „przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej świadczy usługi dystrybucji tej energii na warunkach określonych w koncesji, w taryfie, w umowie ... kompleksowej...”, to umową indywidualną nie można zmieniać prawa w tym zakresie. Jeżeli zatem OSD jest zobowiązany z mocy prawa do świadczenia usług dystrybucji, to powinien również ponosić z tego tytułu odpowiedzialność, a ta powinna wynikać z umów kompleksowych, co wynika z wyżej cytowanego przepisu.

17. Nie może być mowy o czymś, co nazwane zostało „świadczenie usług dystrybucji i sprzedaży energii elektrycznej”. Proponuje się stosowanie jednoznacznie nazwy: umowa kompleksowa dostarczania energii elektrycznej.

18. W proponowanych umowach brak jednoznacznych definicji, a przy używaniu wielu określeń (w samym § 1 umowy kompleksowej – w różnych ustępach - występuje: usługa kompleksowa, usługa dystrybucji, sprzedaż i dostarczanie energii elektrycznej) Odbiorca może mieć kłopoty z właściwą interpretacją zapisów.

19. Zwracamy uwagę, że w umowach brak klauzuli o możliwości odstąpienia konsumenta od umowy (w ciągu 10 dni), gdy umowa jest zawierana poza siedzibą Sprzedawcy.

20. Umowy w swojej formie i układzie graficznym odbiegają od standardów i są bardzo obszerne i trudne do zrozumienia. Proponuje się w związku z tym ograniczyć ilość zapisów w umowie (ilość paragrafów i stron) wyłącznie do tych niezbędnych, indywidualnych i wpływających na rozliczenia. Pozostałe (wspólne dla odbiorców) zapisy i regulacje

proponujemy uregulować w tzw. OWU, które łącznie z umową, taryfą i cennikiem stanowiłyby Wzorzec umowy dla odbiorcy.

21. W zaproponowanych zapisach projektów umów „mieszają się nie do końca naszym zdaniem w sposób właściwy, zgodny z prawem i przemyślany liczne pojęcia, np. Taryfa (OSD), Taryfa Sprzedawcy, (?) Cennik Sprzedawcy.

UWAGI SZCZEGÓŁOWE DO KODEKSU

22. Tytuł.

(1) Usługi dystrybucji energii elektrycznej świadczą także podmioty nie będące Operatorami Systemów Dystrybucyjnych (OSD). Dlatego proponujemy wskazanie w tytule, że Kodeks dotyczy wszystkich przedsiębiorstw świadczących usługi dystrybucji energii elektrycznej Odbiorcom Końcowym. Proponujemy zmianę tytułu na: *Kodeks dobrych praktyk sprzedawców energii elektrycznej i przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się dystrybucją energii elektrycznej w relacjach z Odbiorcami końcowymi w gospodarstwie domowym*.

(2) Z punktu widzenia szczegółowych zapisów wątpliwe jest łączne traktowanie zarówno OSD (lub OSD i przedsiębiorstw energetycznych świadczących usługi dystrybucji energii elektrycznej nie będących OSD) jak i Sprzedawców oraz odnoszenie zapisów Kodeksu łącznie do Przedsiębiorstw Energetycznych (patrz dalsze punkty opinii). W licznych przypadkach stosowanie pojęcia Przedsiębiorstw Energetycznych, Sprzedawców nie jest chyba przemyślane. Proponuje się szerszą analizę poszczególnych zapisów i obowiązków albo rozdzielenie Kodeksu na dwa dokumenty szczegółowe - kodeksy.

(3) Zaproponowana definicja Odbiorcy (patrz słownik) jest niezgodna z ustawą – Prawo energetyczne i wprowadza jedynie niepotrzebne wątpliwości, szczególnie mając na uwadze zapisy preambuły: „*Niniejszy Kodeks Dobrych Praktyk określa ramy działania Przedsiębiorstw Energetycznych w odniesieniu do Odbiorcy w gospodarstwie domowym*.” Proponujemy jednoznacznie stosować definicje zgodne z obowiązującym prawem.

23. Preambuła (pkt 1, akapit 1g). Proponujemy dyskusję, czy zapis jest konieczny, zdaniem TOE zawarty jest bowiem w ogólnych zapisach prawnych, ponadto trudno wyobrazić sobie niedziałanie Przedsiębiorstw energetycznych „w granicach obowiązującego prawa”. Jednocześnie brak jednoznacznego określenia „interesu Odbiorców” stwarza dowolność interpretacyjną. Proponujemy rezygnację z zapisów.

24. Preambuła (pkt 1, akapit 2g). Kodeks nie powinien określać ram, gdyż jest to pojęcie bardzo ogólne, powinien określać zasady.

25. Preambuła (pkt 1, akapit 3g). W naszej ocenie beneficjentami procesów liberalizacji rynku (należy dodać „energii elektrycznej”) mają być wszyscy odbiorcy, a nie tylko Odbiorcy w gospodarstwie domowym. Proponujemy zapis „Przedsiębiorstwo Energetyczne uznaje Odbiorcę końcowego za podstawowego i ostatecznego beneficjenta procesów liberalizacji rynku energii elektrycznej, ze szczególnym uwzględnieniem prawa Odbiorcy końcowego do zmiany Sprzedawcy” (patrz też pkt 22 (3)).

26. Oferta (pkt 2).

(1) Niedoprecyzowane jest pojęcie oferty. Czy chodzi o ofertę w rozumieniu kc? Jeżeli tak, to w takim przypadku większość zapisów jest zbędna, gdyż wynika z powszechnie obowiązujących przepisów prawa, jak np. zapisy dotyczące przerw w dostarczaniu energii elektrycznej czy zasady udzielania bonifikat. Jeżeli natomiast w niniejszym rozdziale chodzi o określenie informacji jakie Przedsiębiorstwo Energetyczne powinno udzielać na temat oferowanych przez siebie produktów i usług oraz zasad sprzedaży tych produktów i świadczenia usług, to tytuł rozdziału oraz jego treść powinny zostać odpowiednio zmodyfikowane.

(2) Proponujemy wyraźnie rozdzielić obowiązki Przedsiębiorstw Energetycznych świadczących usługi dystrybucji i obowiązki Sprzedawców. Być może należałoby stworzyć odrębne Kodeksy dla Sprzedawców i przedsiębiorstw dystrybucyjnych, są to przedsiębiorstwa działające na zupełnie odmiennych zasadach i na innym rynku (patrz pkt 22 (1)).

27. Oferta (pkt 2, akapit - ppkt nowy). Mając na uwadze pkt 9, zdecydowanie proponujemy dodać nowy punkt 2 (renumerując kolejne) *„Sprzedawcy oferują Odbiorcom możliwość zawierania umów zawierających postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii (umów kompleksowych) w odniesieniu do energii, której dystrybucję prowadzą różni Operatorzy Systemów Dystrybucyjnych („OSD”), a OSD umożliwiają różnym Sprzedawcom zawieranie takich umów”*.

28. Oferta (pkt 2, akapit – ppkt 2, tire 2). Proponujemy wykreślić *„wraz z podstawą prawną oraz zasadami regulacji”*, nie jest zrozumiała potrzeba wskazywania podstawy prawnej zmiany ceny, o ile w przypadku zmiany taryf można powołać się na przepisy dot. wzorców umownych czy przepisy określone w ustawie - Prawo energetyczne, tak w przypadku cen opartych na ofertach zasady jej zmiany określone będą w umowie. Niezrozumiałe jest także pojęcie *„zasady regulacji”*.

29. Oferta (pkt 2, akapit – ppkt 2, tire 3). Niezrozumiałe jest w myśl prawa pojęcie *„warunki odnowienia umowy”*, proponujemy doprecyzować lub wykreślić.

30. Oferta (pkt 2, akapit – ppkt 2, tire 4). Jeżeli pojęcie *„oferta”* nie jest użyte w rozumieniu kc, ale oznaczać ma informację na temat oferowanych warunków świadczenia usług dystrybucji czy sprzedaży energii elektrycznej, okres obowiązywania tych warunków może nie być znany w danym momencie, będzie zależał np. od daty zatwierdzenia nowej taryfy przez Prezesa URE. Zapis wymaga wyjaśnienia.

31. Oferta (pkt 2, akapit – ppkt 2, tire 4). Proponujemy zmianę *„faktur”* na *„rachunków”*. W Kodeksie kilkakrotnie używane jest określenie *„rachunek”*. Zgodnie z ustawą o podatku od towarów i usług Przedsiębiorstwa Energetyczne w zakresie opisanym Kodeksem zobowiązane są do wystawiania wyłącznie faktur VAT. Ponadto nie widzimy uzasadnienia wskazywania w ofertach zasad wystawiania rachunków/faktur i metod płatności, bowiem te informacje zawarte będą w umowach. Ponadto co do zasady Odbiorca ma możliwość wyboru metody płatności (z wyłączeniem przypadków zastosowania w rozliczeniach liczników przedpłatowych). Czy może autorzy mieli na myśli okresy rozliczeniowe i terminy płatności faktur? Wymaga wyjaśnienia.

32. Oferta (pkt 2, akapit – ppkt 2, tire 5). Dotyczy wyłącznie przedsiębiorstw świadczących usługi dystrybucji. Ponadto informacje te nie powinny być elementem oferty, bowiem wynikają wprost z przepisów prawa. Proponujemy wykreślić.

33. Oferta (pkt 2, akapit – ppkt 2, tire 6). Informacje te nie powinny być elementem oferty, bowiem wynikają wprost z przepisów prawa. Proponujemy wykreślić.

34. Oferta (pkt 2, akapit – ppkt 2, tire 7). Jeżeli chodzi o ofertę nie w rozumieniu kc (patrz wyżej), to informacja ta powinna znaleźć się raczej we wzorcu umowy. Poza tym nie można przyjąć prawa Odbiorcy do rozwiązania umowy jako generalnej zasady. Nie jest ono zasadą, np. w umowach zawartych na czas oznaczony. Proponujemy wykreślić.
35. Oferta (pkt 2, akapit – ppkt 2, tire 8). Te zasady powinny być określone w umowie. Proponujemy wykreślić.
36. Oferta (pkt 2, akapit – ppkt 2, tire 9). Opisane powyżej zagadnienia nie są elementem oferty w rozumieniu kc. Proponujemy wykreślić.
37. Oferta (pkt 2, akapit – ppkt 2, tire 10). Opisane zagadnienia nie są elementem oferty w rozumieniu Kodeksu cywilnego. Ponadto tryb i termin rozpatrywania wniosków i reklamacji określony jest w § 42 ust. 8 tzw. rozporządzenia systemowego.
38. Oferta (pkt 2, akapit 3, ppkty po słowach „Ponadto”, ppkt 1). Jeżeli chodzi o ofertę w rozumieniu kc treść oferty nie podlega zmianie co najwyżej może być złożona nowa oferta ale są to dwie zupełnie różne kwestie. Jaką ofertę w ramach świadczenia usług dystrybucyjnych mogłoby złożyć odbiorcy w gospodarstwie domowym Przedsiębiorstwo Energetyczne zajmujące się dystrybucją energii ? Jeśli chodzi o ofertę w rozumieniu zbioru informacji o oferowanych przez Przedsiębiorstwa Energetyczne produktach i usługach, nie da się określić zasad ich zmiany, gdyż zależą one od przepisów prawnych, a w zakresie nimi nieuregulowanym od woli Przedsiębiorstwa Energetycznego.
39. Oferta (pkt 2, akapit – ppkt 3, ppkty po słowach „Ponadto”, ppkt 2). Z zapisów niniejszego punktu w kontekście pozostałych zapisów rozdz. 2 wynika, że wszystkie materiały o charakterze marketingowym dostępne są w tzw. BOK-ach, np. broszury powinny zawierać wszystkie informacje określone w tym rozdziale, np. informacje dot. czasu przerw, sposób udzielania bonifikat, itd. – nie można się z tym zgodzić. Co więcej zapisy wprowadzają obligatoryjność BOKów, co jest w myśl prawa oraz struktur organizacyjnych Przedsiębiorstw Energetycznych prawnie wątpliwe. Proponujemy zamiast BOKów, wprowadzić *„dla Odbiorcy w określonej przez Przedsiębiorstwo Energetyczne formie i miejscach”*.
40. Oferta (pkt 2, akapit – ppkt 3, ppkty po słowach „Ponadto”, ppkt 3). Czy istnieją inni niż „obecni i nowi” Odbiorcy – proponujemy pozostawić „Odbiorców”. Dalsza konstrukcja zapisu prawnie jest nie do przyjęcia. Co w sytuacji gdy Odbiorca przyjął już ofertę, czy też ma mieć prawo do nowej oferty ? Uważamy, że po przyjęciu oferty przez Odbiorcę i zawarciu umowy strony umowy są nią związane przez okres na jaki została zawarta umowa.
41. Umowy. Prawa Odbiorcy (pkt 1). Zobowiązanie zbyt ogólne, co to znaczy wszelkie informacje potrzebne odbiorcy do podjęcia decyzji o podpisaniu (lub zawarciu) umowy (czy np. także informacje o ofercie innych przedsiębiorstw, informacje objęte tajemnicą ?). Czy w wyrazie *„udostępniła”* (proponujemy zmienić na *„udzieliła”*) mieści się także udostępnianie dokumentów znajdujących się w posiadaniu Przedsiębiorstwa Energetycznego. To właśnie kodeks/zasady powinien zawierać jednoznaczny katalog informacji, które powinny być udzielone konsumentowi. Ponadto pragniemy zwrócić uwagę na nieprawidłowe nazewnictwo umów – winno być: umowa sprzedaży energii elektrycznej, umowa o świadczenie usługi dystrybucji albo umowa kompleksowa. W jakim znaczeniu użyte zostało określenie *„dostawca”* ?
42. Umowy. Prawa Odbiorcy (pkt 2). Niezrozumiałe jest z punktu widzenia Sprzedawcy pojęcie *„nadawania nieuzasadnionych przywilejów i uprawnień.”* na (docelowo) konkurencyjnym rynku energii elektrycznej. Co z sytuacjami kiedy klient wynegocjuje ze

Sprzedawcą odmienne warunki umowy np. w zakresie wydłużenia terminów płatności, lub w związku z zawarciem umowy w pakiecie będzie miał możliwość skorzystania z innych usług świadczonych przez Sprzedawcę? Czy wobec powyższego zapisu zabronione będzie także wdrażanie programów lojalnościowych, dzięki którym Odbiorca będzie mógł uzyskać dodatkowe korzyści świadczone przez podmioty współpracujące ze Sprzedawcą w ramach tego programu? Kto będzie rozstrzygał czy przywileje i uprawnienia są uzasadnione czy też nieuzasadnione? Powyższy zapis zamiast wskazywać sposób postępowania może wyłącznie spowodować powstanie kolejnych wątpliwości. Uważamy, że należy wykreślić to zdanie lub bardzo szczegółowo doprecyzować intencję autorów.

43. Umowy. Tryb zawarcia, zmiany treści oraz rozwiązania Umowy (pkt 1). Zapis bardzo nieprecyzyjny i mogący powodować powstanie kolejnych wątpliwości. Przykładowo, czy aby tryb zawarcia umowy był jak najmniej uciążliwy przedstawiciel przedsiębiorstwa energetycznego powinien pojechać do Odbiorcy z umową? Uważamy, że Kodeks powinien określić tryby zawarcia, zmiany treści oraz rozwiązania umowy, które nie będą powodowały nadmiernych utrudnień. Ponadto ocena co jest, a co nie jest „*nadmiernym utrudnieniem*” jest wyłącznie subiektywną oceną Odbiorcy.

44. Umowy. Tryb zawarcia, zmiany treści oraz rozwiązania Umowy (pkt 2). Dlaczego forma pisemna (lub nie) ma być wymagana jedynie do zawarcia, zmiany lub rozwiązania umowy w trybie ofertowym? Czy w trybie nieofertowym (obojętnie co ma to oznaczać) możliwe będzie zawarcie umowy w formie ustnej? Ponadto Przedsiębiorstwa Energetyczne często dopuszczają możliwość rozwiązania umowy z Odbiorcami w gospodarstwie domowym w przypadku tzw. zmiany odbiorcy bez wypowiedzenia na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego. Nie jest to rozwiązanie umowy w formie pisemnej. Czy w świetle powyższych zapisów takie rozwiązanie ma być niedopuszczalne? Co więcej pragniemy zwrócić uwagę, że tryb zawierania umów na odległość reguluje rozdz. 2 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. Proponujemy dodać: „W przypadku zawierania umowy z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość – Przedsiębiorstwo Energetyczne niezwłocznie potwierdzi treść ustaleń na piśmie.”

45. Umowy. Tryb zawarcia, zmiany treści oraz rozwiązania Umowy (pkt 3). Jaką podstawę prawną wskazać do zawarcia i rozwiązania umów? Co znaczy „dostarczyć Odbiorcy”? Czy rzeczywiście autorzy mieli na myśli „dostarczenie” czy „udostępnienie”?

46. Umowy. Tryb zawarcia, zmiany treści oraz rozwiązania Umowy (pkt 4). Patrz uwagi pkt 39 dot. BOKów, proponujemy zmienić na „dla Odbiorcy”.

47. Umowy. Tryb zawarcia, zmiany treści oraz rozwiązania Umowy (pkt 5). Patrz też uwagi pkt 39 dot. BOKów. Należy sądzić, że powyższy punkt dotyczy wsparcia udzielanego Odbiorcy. Jeśli tak, to zwracamy uwagę, że kontakt z klientami mają nie tylko pracownicy biur obsługi klientów, ale także pracownicy innych komórek obsługujących tzw. call center czy infolinie czyli „osoby działające na rzecz Przedsiębiorstwa Energetycznego”. Co do zasady pod pojęciem biura obsługi klienta rozumiemy punkt/pracowników prowadzących obsługę klientów. Wymaga to jednak zdecydowanie dookreślenia na poziomie definicji w słowniku.

48. Umowy. Tryb zawarcia, zmiany treści oraz rozwiązania Umowy (pkt 6). Proponujemy w odniesieniu do certyfikatu dodać „ważnego”.

49. Umowy. Tryb zawarcia, zmiany treści oraz rozwiązania Umowy (pkt 7). Dlaczego jedynie siedziba Przedsiębiorstwa Energetycznego ma być miejscem gdzie Odbiorca powinien/może zapoznawać się z umową ? Zgodnie z art. 41 Kodeksu cywilnego "gdy *ustawa lub oparty na niej statut nie stanowi inaczej, to siedzibą osoby prawnej jest miejscowość, w której ma siedzibę jej organ zarządzający*". Dodatkowo zdecydowanie należy doprecyzować, że możliwość zapoznania się z treścią umowy Przedsiębiorstwo Energetyczne zapewni w godzinach pracy biur obsługi klientów.

50. Umowy. Tryb zawarcia, zmiany treści oraz rozwiązania Umowy (pkt 8). Należy doprecyzować określenie „za pośrednictwem usług pocztowych”. Operatorzy usług pocztowych wyłącznie dostarczają przesyłki natomiast nie pośredniczą w procesie zawierania, zmiany lub rozwiązania umowy.

51. Umowy. Zawartość i forma Umowy (pkt 1). Proponujemy zastąpić wyrazy „z prawem polskim i europejskim” wyrazami „z powszechnie obowiązującymi przepisami prawnymi”. W odniesieniu do „prawa europejskiego” autor powyższego zapisu miał prawdopodobnie na myśli prawo Unii Europejskiej. Jak jednak pokazuje doświadczenie np. w zakresie podatku akcyzowego na energię elektryczną, prawo polskie przez 26 miesięcy było sprzeczne z prawem unijnym. Co to są powszechnie obowiązujące standardy w zakresie utrzymania relacji z Klientami i gdzie można je znaleźć? To właśnie ten Kodeks powinien takie standardy zawierać.

52. Umowy. Zawartość i forma Umowy (pkt 3). Forma, układ (chyba błędnie wpisano stosowane w poligrafii słowo „skład”) graficzny oraz czytelność i przejrzystość tekstu umowy są elementami subiektywnej oceny. Prosimy o doprecyzowanie jakie powinny być dobre praktyki w tym zakresie.

53. Umowy. Zawartość i forma Umowy (pkt 4). O jakie wzory chodzi ? Każde Przedsiębiorstwo ma swoje wzoru, a może autorzy mieli na myśli wzory URE ?

54. Umowy. Zawarcie Umowy (pkt 1). Warunek niemożliwy w zakresie „wyprzedzenia” do zrealizowania przez Przedsiębiorstwa Energetyczne w odniesieniu do taryf zatwierdzanych przez Prezesa URE. Poza tym prosimy o sprecyzowanie jakie „wyprzedzenie” autor miał na myśli – dzień, tydzień, 14 dni, miesiąc, rok, a może jeden okres rozliczeniowy?

55. Umowy. Zawarcie Umowy (pkt 3). Co oznacza określenie „zainteresowanego” ? Wymaga doprecyzowania. Należy także doprecyzować, że chodzi tylko o przedstawicieli Przedsiębiorstwa Energetycznego prowadzących obsługę klientów. Przedstawicielem jest także inkasent, monter pogotowia , itd., a osoby te nie muszą posiadać wiedzy odnośnie treści umowy oraz wszelkich praw i obowiązków. Ponadto podobny zapis zawarty jest punkcie 1 - Prawa odbiorcy. Proponujemy doprecyzować zapisy i połączyć w jeden punkt.

56. Umowy. Zawarcie Umowy (pkt 4). Co oznacza pojęcie „potwierdzenie umowy”. Proponujemy wykreślić zdanie drugie. Jest ono niepotrzebnym doprecyzowaniem - pośrednik jest/powinien być także przedstawicielem Przedsiębiorstwa Energetycznego.

57. Umowy. Zawarcie Umowy (pkt 5). Co to znaczy aktualność zapisów zawartych w umowie ? Ponadto w punkcie 4 - Forma i zawartość umowy jest już zapis „Przedsiębiorstwo energetyczne przedstawiając Odbiorcy tekst umowy, stosuje aktualne wzory dokumentów.”. Niezrozumiałe jest też określenie „niezbędne załączniki”. Umowa wraz z ewentualnymi załącznikami stanowi przecież integralną całość.

58. Umowy. Zmiana warunków Umowy (pkt 1). Nie znajdujemy podstaw do przyznania Odbiorcy prawa „odstąpienia” od umowy, powinna być chyba mowa o „wypowiedzeniu”. Zgodnie z art. 395 § 2 kc „W razie wykonania prawa odstąpienia umowa uważana jest za nie zawartą. To, co strony już świadczyły, ulega zwrotowi w stanie niezmienionym, chyba że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu. Za świadczone usługi oraz za korzystanie z rzeczy należy się drugiej stronie odpowiednie wynagrodzenie.” Zdecydowanie uważamy więc, że odbiorcy należy przyznać prawo do wypowiedzenia umowy, a nie odstąpienia od niej. Ponadto takie prawo należy przyznać tylko wtedy jeżeli zmianie ulega wzorzec umowy, a nie jeżeli warunki umowy zmieniane są w wyniku uzgodnień stron.

59. Umowy. Zmiana warunków Umowy (pkt 2, zdanie 1). Proponujemy dodać „i zmian IRIESD”

60. Umowy. Zmiana warunków Umowy (pkt 3, 4). Zapisy są niezgodne z prawem - art. 5 ust. 6 ustawy - Prawo energetyczne odmiennie reguluje obowiązek informowania o zmianach cen i stawek opłat zawartych w taryfach zatwierdzanych przez Prezesa URE. Proponujemy skorelowanie zapisów z obowiązującym prawem.

61. Umowy. Zmiana warunków Umowy (pkt 5). Zapis wątpliwy - odbiorca ma zobowiązania wobec Przedsiębiorstwa Energetycznego (w szczególności OSD) - musi w szczególności umożliwić odczyt końcowy układu pomiarowo-rozliczeniowego, ewentualny demontaż licznika i toru prądowego. Jeżeli nie spełni tych warunków może być obciążony dodatkowymi kosztami.

62. Umowy. Zmiana warunków Umowy (pkt 6). Termin w jakim przysługuje w takim przypadku prawo wypowiedzenia określa umowa lub wzorzec umowy.

63. Umowy. Zmiana warunków Umowy (pkt 7). Czy chodzi o zawarte umowy czy raczej o wzorce ? Ze względu na różnorodność zawartych umów Przedsiębiorstwo Energetyczne nie jest w stanie upublicznić wiadomości o wszystkich (!) dokonanych zmianach (we wszystkich) w umowach. Czy ma np. informować o zmianie grupy taryfowej, nr licznika, mocy umownej, terminów płatności w poszczególnych (!) umowach ?

64. Umowy. Rozwiązanie Umowy (pkt 1). Zapisanie takiej generalnej zasady jest dyskusyjne. W przypadku gdy umowa zawarta jest na czas oznaczony, a Odbiorca np. ma zaoferowane stałe ceny, Przedsiębiorstwo Energetyczne powinno mieć prawo nałożenia na odbiorcę np. kar umownych za wcześniejsze rozwiązanie umowy. Zapis należy doprecyzować.

65. Umowy. Rozwiązanie Umowy (pkt 2). Proponujemy po słowach „treść” uszczegółwić i dodać, zmieniając dotychczasowe zapisy na: „opatrzona została bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu oraz – w inny sposób zapewniający możliwość weryfikacji tożsamości Odbiorcy - zaproponowany przez Przedsiębiorstwo Energetyczne, a w szczególności w sposób przyjmowany jako wystarczający do weryfikacji tożsamości w praktyce bankowości elektronicznej.”

66. Umowy. Rozwiązanie Umowy (pkt 3). Punkt zbędny, mając na uwadze wcześniejszej zapisy – proponujemy wykreślić.

67. Obsługa Odbiorcy. Przekazywanie informacji (pkt 1-3). Proponujemy całkowite wykreślenie zapisów zawartych w punktach od 1 do 3. Tematykę tę w sposób precyzyjny reguluje ustawa o ochronie danych osobowych i akty wykonawcze do niej. Kodeks nie powinien wprowadzać w tym zakresie odmiennych standardów niż przewidziane w ww. aktach prawnych. Należy wskazać, że zapisy powyższe w znacznym stopniu ograniczyły

przesłanki dające uprawnienie do przetwarzania danych osobowych w stosunku do przesłanek zawartych w art. 23 ustawy o ochronie danych osobowych. Dodatkowo naszym zdaniem tytuł podrozdziału powinien brzmieć: „Ochrona danych osobowych”- w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych, za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Wyraz „gromadzenie” powinien zostać wykreślony bowiem zgodnie z nazewnictwem stosowanym w ww. ustawie pojęcie „gromadzenie” mieści się w pojęciu „przetwarzanie”- zgodnie z artykułem 7 ust. 2 ww. ustawy przetwarzanie danych to jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, tj.: zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie.

68. Obsługa Odbiorcy. Materiały marketingowe (pkt 1-2). Proponujemy rozszerzenie obowiązków do Przedsiębiorstw Energetycznych, a nie tylko Sprzedawców, szczególnie mając na uwadze narzucone OSD obowiązki w ramach realizacji zasady TPA.

69. Obsługa Odbiorcy. Strona internetowa (pkt 3). Mając na uwadze pkt 22 (3), proponujemy wykreślenie słów po słowie „działalności”.

70. Obsługa Odbiorcy. Strona internetowa (pkt 4). Oczekiwanie odnośnie odrębności pod względem szaty graficznej stron spółek w jednej grupie kapitałowej jest niezrozumiałe i nieuzasadnione. Wprost przeciwnie należy dążyć do ich ujednoczenia. Marka firmy i jej rozpoznawalność są elementami tworzącymi wartość firmy. Nie można oczekiwać, że Przedsiębiorstwa Energetyczne zrezygnują z kreowania własnej marki jak długo nie będzie to elementem prawa. Do tej pory nie było przypadku by podobieństwo graficzne stron internetowych wprowadziło Odbiorcę w błąd. Graficzna separacja stron i odrębne projektowanie narażają klientów na dodatkowe nieuzasadnione koszty. Oczywiście w tym zakresie odrębność stron internetowych powinna istnieć, jednak nie możemy zgodzić się z odrębnością graficzną, szczególnie mając na uwadze realia działania (polskich ale i międzynarodowych) grup energetycznych.

71. Obsługa Odbiorcy. Poczta elektroniczna (pkt 3 i 4). Proponujemy rozszerzenie obowiązków do Przedsiębiorstw Energetycznych, a nie tylko Sprzedawców, szczególnie mając na uwadze narzucone OSD obowiązki w ramach realizacji zasady TPA.

72. Obsługa Odbiorcy. Sprzedaż bezpośrednia (pkt 1). Punkt całkowicie zbędny, dodatkowo ograniczony do Sprzedawców budzi jeszcze większe wątpliwości.

73. Obsługa Odbiorcy. Sprzedaż bezpośrednia (pkt 3). Proponujemy używać zamiast „oddelegowanych” „upoważnionych” lub „uppełnomocnionych”.

74. Obsługa Odbiorcy. Sprzedaż bezpośrednia (pkt 4). Proponujemy zamiast „Klientami” używać jednak określonej definicji „Odbiorcami”.

75. Obsługa Odbiorcy. Sprzedaż bezpośrednia (pkt 5, 6). Punkty całkowicie zbędne, personel (?) reprezentuje Sprzedawcę i to na Sprzedawcy ciąży wszelkie ryzyka z tym związane.

76. Obsługa Odbiorcy. Sprzedaż bezpośrednia (pkt 7 i 9). Wymaga wyjaśnienia w powiązaniu z punktem 9 Kodeksu (patrz dalej)

77. Obsługa Odbiorcy. Sprzedaż bezpośrednia (pkt 8). Prowadzenie jakiegokolwiek rejestrów powinno być wewnętrzną sprawą danego Sprzedawcy, co więcej, trudno wyobrazić sobie rozwój zasady TPA w przypadku konieczności prowadzenia „rejestru kontaktów nawiązywanych oraz podejmowanych przez swoich przedstawicieli w zakresie

umożliwiający pełną identyfikację zdarzenia". Punkt całkowicie zbędny, nie do realizacji praktycznej, hamujący i zwiększający koszty zmiany sprzedawcy w Polsce.

78. Faktury i rachunki (tytuł, pkt 1-3). Zdecydowanie proponujemy wykreślenie „i rachunki” (patrz argumentacja pkt 31).

79. Faktury i rachunki (pkt 1). Punkt nieprecyzyjny. zmianę jego zmianę na: „Przedsiębiorstwo Energetyczne zapewnia, poprawność wartości faktury obciążającej Odbiorcy, wyliczonej na podstawie faktycznego zużycia energii elektrycznej albo na podstawie rzetelnych prognoz zużycia.”

80. Faktury i rachunki (pkt 2). Zdanie 1 jest nieprecyzyjne, proponujemy zmianę na: „Treść faktur i rachunków umożliwi ustalenie przez Odbiorcę łącznej wysokości kwot, składających się na całość zobowiązania Odbiorcy, opłat stałych oraz opłat zmiennych – zależnych od ilości pobranej energii”. Zdanie 2 proponujemy wykreślić, jego zapisy są mało precyzyjne. Prosimy o sprecyzowanie oczekiwań w tym zakresie, w tym także jak często i ile razy Przedsiębiorstwo Energetyczne zobowiązane jest przysyłać na własny koszt duplikat faktury. Taki zapis może być nadużywany przez Odbiorców. Ponadto zdecydowanie uważamy, że w przypadku gdy Przedsiębiorstwo Energetyczne posiada potwierdzenie doręczenia faktury Odbiorcy, duplikat powinien być przesyłany odpłatnie.

81. Obowiązki przedsiębiorstwa sieciowego. Cały punkt nie dotyczy Sprzedawców, nie można więc mówić w nim o Przedsiębiorstwach Energetycznych (patrz definicje). Ponadto mając na uwadze pkt 22 (3), zakres podmiotowy punktu powinien dotyczyć zdecydowanie wszystkich przedsiębiorstw energetycznych świadczących usługi dystrybucji energii elektrycznej.

82. Sprawy sporne. Spory (pkt 2). Nie powodowanie nadmiernych obciążeń, w tym również finansowych jest oceną subiektywną. Prosimy o ewentualne sprecyzowanie oczekiwań w tym zakresie.

83. Sprawy sporne. Spory (pkt 3). Zgodnie z 385³ pkt 23 kc poddanie sprawy pod rozstrzygnięcie sądu polubownego jest zabronione w umowie z konsumentem.

84. Sprawy sporne. Spory (pkt 4). Odbiorca może mieszkać w Londynie a sąd właściwy miejscowo oznacza sąd właściwy dla miejsca wykonywania usługi, zamiast „sąd właściwy dla miejsca zamieszkania Odbiorcy” powinno być „sąd powszechny właściwy miejscowo i rzeczowo zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego”.

85. Sprawy sporne. Spory (pkt 4). Zapis nie jest czytelny. Czy chodzi o odmowy zawarcia umów czy o wszelkie sprawy ? Proponujemy zmianę redakcji.

86. Sprawy sporne. Skargi i wnioski oraz zgłoszenia (tytuł, pkt 1-5). Proponujemy połączyć tematykę skarg, wniosków i reklamacji w jedną część – jeden rozdział pt. „Skargi i wnioski oraz zgłoszenia i reklamacje” oraz odpowiednio uzupełnić punkt o reklamacje. Proponujemy wszędzie usunąć pojęcie odwołania. Pojęcie to kojarzy się z decyzjami URE. Jeżeli klient nie zgadza się z trybem rozpatrzenia wniosku, reklamacji czy skargi to dalej składa następną reklamacje, a nie odwołania.

87. Sprawy sporne. Skargi i wnioski oraz zgłoszenia (pkt 1). Z treści (i całodobowego charakteru przyjmowania informacji) punktu rozumiemy, że chodzi o sprawy techniczne, powinno to być w sposób jednoznaczny jednak wskazane, np. „Przedsiębiorstwo Energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej zobowiązuje się przyjmować zgłoszenia, skargi i reklamacje dotyczące dostarczania energii elektrycznej z sieci w trybie

całodobowym.” Prosimy także o wyjaśnienie jaka jest potrzeba aby skargi, wnioski (np. o zmianę mocy umownej) oraz inne zgłoszenia przyjmować przez całą dobę.

88. Sprawy sporne. Skargi i wnioski oraz zgłoszenia (pkt 4). Proponujemy wykreślić, wyrazy po słowie „anonimowo”. Podanie imienia i nazwiska nie stanowi żadnej istotnej informacji i nadal należy traktować taką informację jako anonimową.

89. Sprawy sporne. Skargi i wnioski oraz zgłoszenia (pkt 6). Tryb rozpatrywania wniosków i udzielania odpowiedzi regulują przepisy prawa, a w szczególności w § 42 ust. 8 tzw. rozporządzenia systemowego.

90. Sprawy sporne. Reklamacje i odwołania (pkt 1-3). Patrz też uwagi do pkt 86.

91. Sprawy sporne. Reklamacje i odwołania (pkt 3). Zapisy § 42 ust. 8 rozporządzenia systemowego, stanowią, iż 14-dniowy termin na rozpatrzenie reklamacji w sprawach określonych w § 42 pkt 9 rozporządzenia liczony jest od zakończenia stosownych kontroli i pomiarów.

92. Zmiana sprzedawcy. Zapisy są niezgodne z prawem. To na OSD ciążą określone obowiązki, a nie na OSD i Sprzedawcy. Trudno wyobrazić sobie, żeby Sprzedawcy, będący w większości spółkami prawa handlowego, prowadzący działalność gospodarczą mającą na celu osiągnięcie zysku z prowadzonej działalności i sprzedający energię do danego Odbiorcy przekazywali mu informację nt. możliwości zmiany sprzedawcy i ich konkurentów. W przypadkach kiedy w Polsce nie mamy jednej procedury zmiany sprzedawcy, trudno wyobrazić sobie aby Sprzedawca zamieszczał na swojej stronie procedury każdego z OSD, nawet tego na terenie, którego nie działa i nie ma podpisanego GUDa. Sytuacja taka wprowadzałaby wręcz w błąd Odbiorców, wskazując domyślnie, że każdy odbiorca może (bez podpisanego GUDa) działać – sprzedawać energię na terenie każdego OSD. Całkowicie niezrozumiały jest także pkt 6 – trudno wyobrazić sobie konkurujących Sprzedawców, którzy „deklarują współpracę w zakresie realizacji procedury zmiany sprzedawcy w imieniu i na rzecz Odbiorcy”. Zdecydowanie cały punkt należy przeredagować mając na uwadze ustawowe obowiązki OSD w zakresie TPA; doświadczenia praktyczne Odbiorców, OSD i Sprzedawców; maksymalne uproszczenie całej procedury zmiany sprzedawcy (patrz możliwości przekazywania formularzy zmiany sprzedawcy jedynie w postaci wydruku u niektórych OSD) oraz warunki handlu i sprzedaży energii elektrycznej na zasadach konkurencji.

93. Pozostałe obowiązki informacyjne (pkt 1, 2). Proponujemy wykreślić - obowiązki zostały wprowadzone art. 5 ust. 6a Prawa energetycznego oraz w § 37 rozporządzenia systemowego, nie ma potrzeby aby powyższe kwestie były regulowane w Kodeksie.

94. Pozostałe obowiązki informacyjne (pkt 3). Podobny obowiązek został już wcześniej w Kodeksie określony – zapisy wymagają korelacji.

95. Pozostałe obowiązki informacyjne (pkt 8). Wymóg posiadania Biur Obsługi Klientów utrudnia konkurencję na rynku. Posiadanie Biur Obsługi Klientów powinno być elementem gry rynkowej, a proponowany zapis wymusza coś, co nie jest wymagane przez wszystkich klientów – odbiorców, patrz też pkt 39.

96. Pozostałe obowiązki informacyjne (pkt 9). Przedsiębiorstwo energetyczne może informować wyłącznie o własnych punktach kasowych, jeżeli takie posiada. Rozszerzenie obowiązku informacyjnego do wszystkich placówek jest niemożliwe do realizacji.

97. Pozostałe obowiązki informacyjne (pkt 10). Obowiązek „uaktualnianie wszelkiego typu informacji, w tym cen sprzedaży energii elektrycznej, na potrzeby funkcjonowania kalkulatora taryf energetycznych zamieszczonego na witrynie internetowej URE” powinien dotyczyć tylko tych Sprzedawców, którzy oferują produkty dla danej grupy odbiorców. Z doświadczeń praktycznych wynika, że część Sprzedawców nie jest i nie musi być zainteresowana oraz posiadać produktów dla wszystkich grup odbiorców.

98. Naruszenie zasad Kodeksu. Nie jest dla nas zrozumiałym na jakich zasadach, przed kim i na podstawie jakich przepisów Przedsiębiorstwo Energetyczne miałyby odpowiadać za naruszenie zasad Kodeksu. Zgodnie z art. 11, 13.1 rozporządzenia systemowego Przedsiębiorstwo Energetyczne świadczy obrót energią elektryczną na warunkach określonych w ustawie, koncesji, taryfie i umowie sprzedaży energii elektrycznej, natomiast Przedsiębiorstwa Energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej świadczą usługi dystrybucji tej energii na warunkach określonych w koncesji, taryfie, umowie o świadczenie usług dystrybucji lub w umowie kompleksowej oraz instrukcji o której mowa w art. 9g ust 1 ustawy - Prawo energetyczne. Wszelkiego rodzaju Kodeksy są najczęściej dobrowolnym zobowiązaniem uczestników danego obszaru handlu.

99. Słownik. Zdecydowanie proponujemy ujednoczyć definicje z obowiązującym prawem, nie wprowadzać definicji z nim sprzecznych i wątpliwych, a także wyeliminować definicje, które nie pojawiają się w Kodeksie (np. Sprzedawca Rezerwowo).

UWAGI SZCZEGÓŁOWE DO UMOWY SPRZEDAŻY ENERGII ELEKTRYCZNEJ

100. Część wstępna. Strony umowy. Należy dopracować zapisy redakcyjnie i edycyjnie, w sposób umożliwiający jednoznaczną weryfikację każdej ze stron oraz zgodnie z pełną informacją nt. osoby fizycznej czy przedsiębiorcy, wymaganą prawem.

101. § 1. Proponujemy aby jako podstawa prawna wskazać tylko ustawy (pełne nazwy i opis wg dzienników ustaw) z podaniem ich publikacji, odpowiednio uszeregowane (dzień przyjęcia, kolejność publikacji, od stopnia szczegółowości lub w inny sposób). Pozostałe przepisy winny być zaznaczone ogólnie jako przepisy wykonawcze do tych ustaw. Częste zmiany przepisów uczynią w stosunkowo krótkim okresie umowę nieaktualną. Przy aktualnej redakcji § 1 i § 16 ust.1, brak w treści umowy zapisu, który wprowadza automatyczne zastosowanie obowiązujących przepisów w przypadku ich zmiany, w części nieuregulowanej umową. Proponujemy weryfikację § 1 lub § 16. Celowe naszym zdaniem dla Odbiorców jest zamieszczenie w umowie podstawowych definicji.

102. § 1 (dodatkowe zapisy) lub nowy § 1. Proponujemy określić warunki realizacji umowy, wykreślając je z dotychczasowego § 2 np.

„2. Realizacja Umowy jest możliwa przy jednoczesnym obowiązywaniu:

- a) umowy o świadczenie usługi dystrybucji zawartej przez **Sprzedawcę** z OSD,
- b) umowy o świadczenie usługi dystrybucji zawartej przez **Odbiorcę** z OSD dla MD,
- c) umowy zawartej przez **Sprzedawcę** z OSD umożliwiającej bilansowanie handlowe **Odbiorcy** przez **Sprzedawcę**”

103. § 2. Wystarczające jest ogólne oświadczenie odbiorcy, że posiada zawartą umowę dystrybucji z OSD (patrz wyżej). Wskazywanie dodatkowych danych dotyczących tej umowy (numer, czas trwania, itp.) może spowodować szybką dezaktualizację tego postanowienia

i konieczność zawarcia pisemnego aneksu do umowy. W umowie brak zapisu, że warunkiem jej realizacji jest posiadanie przez Odbiorcę obowiązującej umowy dystrybucji z OSD (przez cały okres trwania umowy sprzedaży energii elektrycznej) – patrz wyżej. W całym paragrafie (a nawet szerzej w umowie) należy przeanalizować i zweryfikować liczne odnośniki - są często błędne.

104. § 2 ust. 1. Przedmiot umowy wymaga dyskusji, znacznie bardziej przejrzystość i właściwie jest raczej: „sprzedaż energii elektrycznej”.

105. § 2 ust. 3. Zapis zbędny, który jest zawarty w umowie dystrybucji z OSD. Zmiana tego zapisu wymagałaby zmiany umowy dystrybucji z OSD, podczas gdy nie ma istotnego znaczenia dla realizacji umowy z punktu widzenia Sprzedawcy.

106. § 2 ust. 5. Sprawa dyskusyjna czy do sprzedaży energii elektrycznej niezbędne jest takie oświadczenie.

107. § 2 ust. 8. Proponowane brzmienie: „Sprzedawca zobowiązuje się sprzedawać energię elektryczną dla zasilania obiektu, o którym mowa w ust. 2, a Odbiorca zobowiązuje się do odbioru energii w obiekcie i terminowej zapłaty za jej sprzedaż.”

108. § 2 ust. 10. Proponowane brzmienie: „Dane pomiarowo – rozliczeniowe udostępniane są Sprzedawcy przez OSD, do którego sieci przyłączony jest Odbiorca na podstawie upoważnienia, o którym mowa ust. 5.”

109. § 3. Zapisy tej części umowy odnoszą się do danych technicznych z umowy dystrybucyjnej. Dane takie zdecydowanie nie powinny znaleźć się w umowie sprzedaży.

110. § 4. Ma zastosowanie w przypadku standardowych grup taryfowych, w ramach TPA często brak jest odnośników, a posługuje się jedynie ceną energii elektrycznej.

111. § 4 ust. 2. Proponujemy wykreślić „uwarunkowania techniczne”, których nie obejmuje opiniowana Umowa.

112. § 5 pkt c). Pragniemy zwrócić uwagę, że Sprzedawca często nie ma bezpośrednio wglądu do materiałów stanowiących podstawę rozliczeń – jedynie OSD ma te dane, a Sprzedawcy i Odbiorcy równolegle je (OSD) udostępnia.

113. § 5 pkt c). Pragniemy także zwrócić uwagę, że nie ma jasnej definicji tajemnicy handlowej. W doktrynie tworzy się takie definicje poprzez odniesienie się do np. definicji "informacji handlowej". Dla konsumenta pojęcie to będzie niezrozumiałe, w takim razie nie można nałożyć na niego obowiązków, których nie będzie rozumiał. Poza tym, umowa z konsumentem oparta na rozliczeniach „taryfowych” nie będzie zawierała tajemnic handlowych. Biorąc też pod uwagę, że być może umowy zawierane z konsumentami będą opierały się na właśnie opracowywanych wzorach oraz że wzorce te jak i oferty będą upubliczniane (zgodnie z projektem Kodeksu), nie będą one (w części) tajemnicą handlową.

114. § 6 pkt c). Proponowane brzmienie: „przyjmowania reklamacji i zgłoszeń dotyczących warunków realizacji niniejszej umowy,” prosimy w odniesieniu do sprzedaży energii elektrycznej podać argumentację za koniecznością całodobowego przyjmowania reklamacji i zgłoszeń, zapis dotyczy chyba OSD? Naszym zdaniem jest to bezcelowe, nie wynika z przepisów i nie jest odpowiedzią na oczekiwania Odbiorców. Zakładając, że nie chodzi o automatyczną sekretarkę, fax lub e-mail, całodobowa obsługa wymagałaby nieprzerwanej pracy przedstawicieli Sprzedawcy (nawet w dni ustawowo wolne od pracy), co generuje wysokie koszty sprzedaży.

115. § 6 pkt c). Wnioskujemy o zmianę zapisu na „informowania z 14-dniowym wyprzedzeniem na piśmie o zmianach warunków niniejszej umowy”.

116. § 7 pkt a). Proponowane brzmienie: „a) zakupu energii od Sprzedawcy w ilości miesięcznej/rocznej*: ....., pokrywającej całkowite zapotrzebowanie na energię elektryczną”.

117. § 8 ust. 1 i 2 . Po słowach szacowanych proponujemy zmianę o brzmieniu: „udostępnianych przez OSD” i wykreślenie drugiego zdania w ust. 2. Procedury i metodykę danych określają obowiązujące prawo, w tym IRiESP oraz GUD.

118. § 8 ust. 4. Proponowane brzmienie: „Odbiorca zobowiązuje się do zapłaty należności za zakupioną energię elektryczną, na podstawie otrzymywanych faktur VAT, w terminie określonym w fakturze, który jednak nie może być krótszy niż 14 dni od daty wystawienia faktury VAT. Dniem zapłaty jest dzień uznania rachunku bankowego Sprzedawcy.”

119. § 8 ust. 5. Należy poprawić określenie „nie dotrzymania” na „niedotrzymania” oraz dopisać „przez Odbiorcę” po wyrazie „płatności”.

120. § 8 ust. 10. Proponowane brzmienie: „Sprzedawca dokonuje korekty uprzednio wystawionych faktur w przypadku stwierdzenia błędów w pomiarze lub odczycie wskazań układu pomiarowo - rozliczeniowego, które spowodowały zawyżenie lub zaniżenie należności za pobraną energię elektryczną.”

121. § 9 ust.3 ppkt a) Należy skreślić zapis (patrz . Klauzula abuzywna - wyrok SOKiK z dnia 11.06.2007 r. sygn. akt: AmC 49/06)

122. § 9 ust. 3. ppkt. b). Należy określenie „nie wyrażenia” zmienić na „niewyrażenia” oraz wstawić znak rozdzielający (spację) pomiędzy „w” a „§ 12 Umowy”.

123. § 9 ust. 3. Należy dopisać ppkt c): „nieposiadania obowiązującej umowy dystrybucji z OSD.”

124. § 9 ust. 4. Brak informacji z jakim terminem: czy z terminem doręczenia ? czy z terminem podpisania protokołu zdawczo - odbiorczego ? czy z terminem nowego okresu rozliczeniowego ? Należy określić ściśle terminy.

125. § 10 ust. 2. Mając na uwadze spory Sprzedawców z OSP proponujemy w Umowie przytoczyć definicję siły wyższej.

126. § 10 ust. 3. Proponujemy dopisać lit. e): „decyzją właściwych organów lub Operatora Systemu Przesyłowego wydaną na podstawie przepisów prawa.”

127. § 10 ust 4 i 5 (nowy). Proponujemy dodać:

„4. Sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności za standardy jakościowe energii dostarczanej przez OSD.

5. Występowanie przerw w dostarczaniu energii elektrycznej jest niezależne od Sprzedawcy i nie stanowi niewykonania lub nienależytego wykonania Umowy przez Sprzedawcę.”

128. § 11 ust. 1. Prosimy o informację autorów, na czym ma polegać „wstrzymanie świadczenia sprzedaży” oraz w jaki sposób będzie tożsame z wstrzymaniem dostarczania energii elektrycznej przez OSD.

129. § 11 ust. 3. Proponujemy „Taryf” zmienić na „cenników”. Proponujemy jednoznacznie zdefiniować na początku Umowy pojęcia Taryf i Cenników oraz konsekwentnie je w umowie stosować.

130. § 11 ust. 4. Proponujemy doprecyzować: „Sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności za ewentualne szkody spowodowane wstrzymaniem sprzedaży albo wstrzymaniem dostarczania energii elektrycznej na skutek nie realizowania przez Odbiorcę postanowień niniejszej Umowy lub umowy, o której mowa w § 2 ust. 2.”

131. § 12. Układy pomiarowe instaluje chyba OSD, zapisy do wyjaśnienia lub wykreślenia. Sprzedawca może zaproponować, ale nie zainstalować, jednak zapisy i wtedy są zbędne.

132. § 13. Proponujemy jednoznacznie zdefiniować na początku Umowy pojęcia Taryf i Cenników oraz konsekwentnie je w umowie stosować.

133. § 13 ust. 3. Sformułowanie jest niezgodne z zapisem znajdującym się w umowie kompleksowej – zamiast „30 dni” – „14 dni”.

134. § 13 ust. 6. Proponujemy skreślić ostatnie wyrazy „...czynnym całą dobę.”

135. § 14. Prosimy o informację dot. możliwości i celowości (w dniu zawarcia umowy) określenia „stanu licznika”. W wielu przypadkach może okazać się to niemożliwe.

136. § 15. Zapisy są zbędne w niniejszej umowie. Zasady zmiany sprzedawcy powinny być jednolite na terenie kraju, jednak realizowane i zapisane w IRiESD. Uważamy że Sprzedawca nie powinien mieć obowiązku informowania o procesie zmiany sprzedawcy. Dane takie nie powinny znaleźć się w umowie sprzedaży, ale w dokumentach OSD.

137. § 16 ust. 1 lit. a). Błędne odwołanie: „a) zmiany adresowe z zastrzeżeniem zapisów § 5 niniejszej umowy,”

138. § 16 ust. 1 – należy dopisać lit. c): „zmiana Taryfy/Cennika oraz przepisów prawa”. Aneks do umowy przy każdej zmianie cennika ze strony Sprzedawców jest nie do zaakceptowania.

UMOWA KOMPLEKSOWA O ŚWIADCZENIE USŁUG DYSTRYBUCJI I SPRZEDAŻY ENERGII ELEKTRYCZNEJ

139. Tytuł (oraz § 2 ust 1): patrz uwagi pkt 16 i 17. Umowę o świadczenie usług dystrybucji może zawrzeć wyłącznie OSD. Umowa kompleksowa na mocy art. 5 ust 3 ustawy – Prawo energetyczne to umowa zawierająca postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług dystrybucji, na podstawie której odbywa się dostarczanie energii elektrycznej. Proponuje się jako przedmiot umowy: świadczenie usługi kompleksowej dostarczania energii elektrycznej.

140. Część wstępna. Strony umowy. Należy dopracować zapisy redakcyjnie i edycyjnie, w sposób umożliwiający jednoznaczną weryfikację każdej ze stron oraz zgodnie z pełną informacją nt. osoby fizycznej czy przedsiębiorcy wymaganą prawem.

141. § 1. Proponujemy aby jako podstawa prawna wskazać tylko ustawy (pełne nazwy i opis wg dzienników ustaw) z podaniem ich publikacji, odpowiednio uszeregowane (dzień przyjęcia, kolejność publikacji, od stopnia szczegółowości lub w inny sposób). Pozostałe przepisy winny być zaznaczone ogólnie jako przepisy wykonawcze do tych ustaw. Częste

zmiany przepisów uczynią w stosunkowo krótkim okresie umowę nieaktualną. Przy aktualnej redakcji § 1 i § 18 ust. 1, brak w treści umowy zapisu, który wprowadza automatyczne zastosowanie obowiązujących przepisów w przypadku ich zmiany, w części nieuregulowanej umową. Proponujemy weryfikację § 1 lub § 18. Celowe naszym zdaniem dla Odbiorców jest zamieszczenie w umowie podstawowych definicji.

142. § 1. pkt 7 (nowy). W przypadku tej umowy jako podstawę prawną należy przywołać: Instrukcję Ruchu i Eksploatacji Sieci Dystrybucyjnej OSD.

143. § 2 ust. 1. Patrz pkt 139

144. § 2 ust. 2. Zapis sugeruje umowę zawartą pomiędzy Sprzedawcą i OSD. Sprzedawca jako osoba prawna dokonuje sprzedaży energii elektrycznej we własnym imieniu jako zadanie własne i świadczy usługę kompleksową jako zadanie zlecone w drodze ustawy. Sprzedawca zawsze wykonuje działalność we własnym imieniu, i na własną odpowiedzialność, ale w części usługi dystrybucji – pośrednio w imieniu i na rachunek OSD – bo kompetencje w zakresie usług dystrybucyjnych ma wyłącznie OSD i kompetencje te nie są scedowane na Sprzedawcę. Gdyby Sprzedawca zlecał OSD w imieniu własnym świadczenie usług, to mógłby decydować o ich zakresie lub też z nich zrezygnować. A tak w przypadku umów kompleksowych dla odbiorców w gospodarstwach domowych nie jest. Proponuje się: „usługę dystrybucji energii elektrycznej świadczy OSD w oparciu o umowę zawartą ze Sprzedawcą (tu podać nazwę i siedzibę OSD)”.

145. § 2 ust. 4. Proponowane brzmienie: „Odbiorca oświadcza, że energia elektryczna będzie pobierana na potrzeby... w punkcie odbioru pod adresem...”

146. § 2 ust. 5. Oświadczenie powinno sprostać prawu i z niego wynikać..... skoro tytuł prawny nie jest warunkiem koniecznym do zawarcia umowy to nie ma uzasadnienia do wymagania takiego oświadczenia.

147. § 3 ust. 2. Proponujemy brzmienie: „Zmiany mocy umownej dokonuje się na pisemny wniosek Odbiorcy skierowany do OSD za pośrednictwem Sprzedawcy, z zastrzeżeniem ust. 3.”

148. § 3 ust. 4. Proponowane brzmienie: „Jeżeli zmiana mocy umownej wymaga określenia przez OSD nowych warunków przyłączenia, zmiana zostanie zrealizowana po uprzednim spełnieniu tego warunku. W takim przypadku Odbiorca zobowiązany jest wystąpić z wnioskiem do OSD za pośrednictwem Sprzedawcy o określenie nowych warunków przyłączenia.” Należy jednak podkreślić, że występowanie do Sprzedawcy o określenie warunków przyłączenia, które to warunki określi OSD, jest nakładaniem na Sprzedawcę dodatkowych obowiązków, co nie wynika z zakresu obowiązkowego poziomu świadczenia usługi kompleksowej.

149. § 3 ust. 7. Proponowane brzmienie: „Strony ustalają, że miejscem dostarczania energii jest... , stanowiącym jednocześnie Granice własności urządzeń OSD stanowią...”

150. § 3 ust. 8. Zapisy o układzie pomiarowym powinny być bardziej rozbudowane – licznik nie zawsze jest własnością OSD i nie zawsze OSD go instaluje.

151. § 4 ust. 1. Proponujemy uzupełnienie „nie częściej niż” przed słowami „raz na 12 miesięcy”.

152. § 4 ust. 3. Proponujemy wykreślenie zapisów.

153. § 5 ust. 1. Proponowane brzmienie: „Parametry jakościowe energii obowiązujące w dniu zawierania Umowy określa rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2007 r. Nr 93, poz. 623 z późn. zm.). W przypadku wymienienia nazwy rozporządzenia w § 1 proponujemy zastosować odpowiednie odwołanie.

154. § 5 ust. 2. Zapis powinien znaleźć się w zapisach/postanowieniach końcowych.

155. § 5 ust 4 pkt c). Zapis bardzo ogólny, niekorzystny dla Odbiorcy, niedozwolony w świetle tzw. klauzul abuzywnych. Ten zapis zezwala na „ograniczenie realizacji umowy” (jakie ?) gdy odbiorca nie przestrzega postanowień umowy (których ?).

156. § 5 ust. 5. Proponowane brzmienie: „OSD ma prawo do dokonywania przerw w dostarczaniu energii elektrycznej w celu przeprowadzenia niezbędnych prac eksploatacyjnych, o których zobowiązany jest poinformować Odbiorcę z 5-dniowym wyprzedzeniem, zgodnie z § 7 ust. 2 lit. g) Umowy.”

157. § 6 ppkt a). Nieprecyzyjny zapis w 3 zdaniu „...na adres określony powyżej lub adres wskazany później..” – należy dokładnie określić gdzie w umowie są te adresy, w jakim trybie mogą ulec zmianie.

158. § 6 ppkt b). Taki zapis powinien być zobowiązaniem Sprzedawcy, a nie Stron.

159. § 7 ust. 1 ppkt c). Całodobowe przyjmowanie reklamacji i zgłoszeń na dzień dzisiejszy jest nie do zrealizowania we wszystkich spółkach (patrz wcześniejsze uwagi).

160. §7 ust. 1 ppkt e). Zdecydowanie proponujemy zmianę na 14 dni (patrz też punkt 114)

161. § 7 ust. 2. Proponujemy uzupełnić zapisy o instalowaniu, na własny koszt, układu pomiarowego przez OSD zgodnie z zapisami rozporządzenia systemowego dla określonych grup odbiorców (nN).

162. § 7 ust. 2 ppkt i). Dokonanie korekty „należności najpóźniej podczas rozliczania najbliższego okresu rozliczeniowego” jest sprzeczne z zasadami korygowania faktur i odmienne od zapisów obowiązujących ustaw. Dodatkowo jest „zobowiązaniem” OSD, podczas gdy rozliczanie usługi kompleksowej jest zadaniem Sprzedawcy.

163. § 7 ust. 2 ppkt j). Udzielanie odbiorcy bonifikat przez OSD stanowi naszym zdaniem kontrowersyjny zapis, nawet niezgodny z prawem (jak miałyby być realizowany w przypadku umowy kompleksowej ?).

164. § 7 ust. 2 ppkt l). Zapis naszym zdaniem niezgodny z prawem o dokonywaniu korekty przez OSD, korekta faktur jest wykluczona jeżeli miał miejsce nielegalny pobór.

165. § 8 ppkt e). Ostatnie zdanie mało precyzyjne (w jakich przypadkach odbiorca może zdjąć plomby, czy nie powinien tego uzgodnić z OSD, aby nie był posądzony o nielegalny pobór energii).

166. § 8 ppkt g). Powinno się rozdzielić kwestię odczytów liczników z dostępem do urządzeń i kontroli – sprawa upoważnienia przedstawicieli OSD. Ostatnie zdanie - czy Sprzedawca powinien powiadamiać odbiorcę o planowanych kontrolach ? W przypadku nielegalnego poboru odbiorca „przygotuje się” do kontroli.

167. § 8 ppkt i). Należy zmienić określenie „nie wprowadzania” na „niewprowadzania”.

168. § 9 ust. 4. Proponujemy brzmienie: „Odbiorca zobowiązuje się do zapłaty należności za świadczoną usługę kompleksową, na podstawie otrzymywanych faktur VAT, w terminie określonym w fakturze, który jednak nie może być krótszy niż 14 dni od daty wystawienia faktury VAT. Dniem zapłaty jest dzień uznania rachunku bankowego Sprzedawcy.”

169. § 9 ust. 10 – proponowane brzmienie: „Sprzedawca dokonuje korekty uprzednio wystawionych faktur w przypadku stwierdzenia błędów w pomiarze lub odczycie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, które spowodowały zawyżenie lub zaniżenie należności za pobraną energię elektryczną.”

170. § 10 ust. 1. Zapis dyskusyjny. Proponowane brzmienie: „Odbiorca może rozwiązać Umowę w formie pisemnej, z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia, którego bieg upłynie w ostatnim dniu miesiąca następującego po miesiącu, w którym oświadczenie Odbiorcy o rozwiązaniu Umowy dotarło do Sprzedawcy lub w innym uzgodnionym przez Strony terminie. Odbiorca jest zobowiązany najpóźniej w ostatnim dniu upływu okresu wypowiedzenia umożliwić OSD dokonanie odczytu wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego i demontażu tego układu.

171. § 10 ust 3. Bardzo niekorzystny i nieprecyzyjny zapis dla Odbiorcy. Wypowiedzenie ze skutkiem natychmiastowym uzależnione od demontażu licznika (jaki tu tryb natychmiastowy i na domiar nie wiadomo jakimi cenami będzie obciążany odbiorca do tego czasu?). Należy zwrócić uwagę na brak terminu, w którym odbiorca może złożyć oświadczenie o rozwiązaniu umowy, a ponadto brak uregulowania kwestii wypowiedzenia umowy w przypadku zmiany cennika, w takim wypadku należy przyjmować zasady ogólne – kc i okres wypowiedzenia z § 10 ust. 1.

172. § 10 ust. 4. Proponowane brzmienie: „Sprzedawcy przysługuje prawo rozwiązania Umowy za uprzednim 30-dniowym okresem wypowiedzenia w przypadku...”

173. § 10 ust. 5 ppkt a), Proponujemy skreślić. Klauzula abuzywna - wyrok SOKiK z dnia 11.06.2007r. sygn. akt: AmC 49/06.

174. § 10 ust. 5 ppkt b). Należy zmienić określenie „nie wyrażenia” na „niewyrażenia” oraz wstawić znak rozdzielający (spację) pomiędzy „w” a „§ 14 Umowy”.

175. § 10 ust. 6. Proponowane brzmienie: „W przypadku uniemożliwienia OSD dokonania odczytu wskazań układu pomiarowo - rozliczeniowego i demontażu tego układu, w przypadkach określonych w ust. 1, 4 i 5...”

176. § 10 ust. 7. Bardzo nieprecyzyjny zapis na dodatek wprowadzający niewłaściwie instytucję następcy prawnego przy np. zakupie mieszkania. Odczyty na protokole są nieistotne, skoro o wszystkim decyduje data „podpisania umowy” – nie obowiązują.

177. § 11 ust. 3. Proponowane brzmienie: „Sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności za szkody spowodowane przerwami w dostarczaniu energii elektrycznej, których czas trwania nie przekroczył czasów dopuszczalnych, o których mowa w §5 ust. 3.”

178. § 12. Nasze wątpliwości budzi dziwna konstrukcja zapisów w tym paragrafie, powinny się tu znaleźć tylko zapisy mówiące o wstrzymaniu dostarczania energii w przypadkach wymienionych w Ustawie.

179. § 12 ust. 1. Proponowane brzmienie: „OSD ma prawo do przeprowadzania kontroli układów pomiarowo-rozliczeniowych oraz kontroli dotrzymywania warunków określonych w zawartych umowach i prawidłowości rozliczeń w zakresie działalności OSD.”

180. § 12 ust. 3 lit. a) – proponowane brzmienie: „wstępu na teren nieruchomości lub do pomieszczeń, gdzie przeprowadzana jest kontrola, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej”.

181. § 13 ust. 6 – korekta błędnego odwołania: „Wstrzymanie świadczenia usługi kompleksowej z przyczyn o których mowa w ust. 1 i w ust. 3, ...”.

182. § 15 ust. 1 ppkt a) i b) i ust. 4 – patrz pkt 21.

183. § 15 ust. 5. Uważamy za niezasadne informowanie klientów za pośrednictwem mediów (prasa, radio i (?) telewizja). Publikowanie informacji za pośrednictwem ww. mediów znacznie podwyższy koszty sprzedawców, a co za tym idzie wpłynie również na ceny energii elektrycznej dla odbiorców.

184. § 15 ust. 8 – skreślić ostatnie wyrazy „...czynnym całą dobę.” (patrz wcześniejsze punkty opinii).

185. § 16. Prosimy o informację czy z konstrukcji zapisu wynika, że odbiorca, który ma zawartą umowę na czas określony (np. 2 lata) nie może skorzystać z prawa wcześniejszego rozwiązania tej umowy ?

186. § 17. Proponujemy skreślić, jako zbędne zapisy w niniejszej umowie (patrz wcześniejsze punkty opinii).

187. § 18 ust 1 ppkt b). Zgodnie z zapisem wg nas aneksu do umowy nie wymaga jedynie zmiana taryfy OSD po upływie 12-miesięcznego okresu jej obowiązywania - jest to dla nas absolutnie niezrozumiały zapis. A jak taryfa OSD obowiązuje 6 miesięcy i zostaje zmieniona decyzją Prezesa URE lub na podstawie zmiany przepisów prawa – to wymaga aneksu ? Ponadto z tego zapisu wynika, że każda zmiana Cennika Sprzedawcy wymaga aneksu, naszym zdaniem nie jest to możliwe do zrealizowania. Nieuzasadnione w kontekście zapisów o wprowadzaniu zmian do umowy (patrz wcześniej).

188. § 18 ust. 1 lit. c). Proponujemy wykreślić słowa: „po upływie 12-miesięcznego okresu jej obowiązywania.”

189. § 18 ust. 5. Zapis „zastosowanie przepisy aktów prawnych wskazanych w § 1 niniejszej Umowy” proponujemy zmienić na zapis: „zastosowanie mają przepisy aktów prawnych wskazanych w § 1 niniejszej Umowy”.

PODSUMOWANIE

190. Zdaniem TOE, zarówno liczba jak i charakter przedstawionych uwag świadczą o konieczności pilnej i merytorycznej dyskusji w zakresie opiniowanych dokumentów oraz potrzebie ich pilnych zmian. **Zaproponowane rozwiązania, mimo że tak potrzebne całemu sektorowi, są niestety niespójne, dyskusyjne, a czasami wręcz niezgodne z obowiązującym prawem.**

191. Po raz pierwszy w naszej (TOE) kilkuletniej historii zdarzyło nam się odnaleźć tak liczne błędy i nieociągnięcia dokumentów przekazanych do opiniowania, świadczące (naszym zdaniem) o braku znajomości sektora przez zespół autorski przygotowujący projekty dokumentów. **W związku z tym zdecydowanie wnosimy o korektę całości dokumentów oraz szczegółowe ustosunkowanie się do naszych uwag, wątpliwości i opinii.**

192. Mając na uwadze znaczenie proponowanych zmian dla rynku energii elektrycznej w Polsce **ze strony TOE deklarujemy pełną współpracę podczas dalszych prac nad Kodeksem i projektami umów.** W przypadku pytań bądź wątpliwości prosimy o bezpośredni kontakt.

Warszawa, 2009-07-18